

ת"פ 33860/06/21 - מדינת ישראל נגד ממדוח חלואני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33860-06-21 מדינת ישראל נ'
חלואני(אחר/נוסף)

בפני	כבוד השופט בכיר יהושע צימרמן
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	ממדוח חלואני

גזר דין

רקע ותמצית השתלשלות העניינים

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירות של תקיפת שוטר, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, והפרעה לשוטר.

על פי המתואר בכתב האישום, ביום 11.06.2021 במהלך פיזור מתפללים לאחר תפילת יום השישי, ניסו מספר אנשים למנוע עיכוב של חשודים וזאת באמצעות צעקות ושימוש בכח פיזי.

סמוך למתואר לעיל, לאחר שהבחין במתרחש, במטרה להפריע לשוטרים למלא את תפקידם, הגיע הנאשם מכיוון המרחב הפנימי של הר הבית, הרים מיכל פלסטיק גדול (טרמוקן) שהיה מונח על שולחן בעמדת השוטרים, ואשר היה מלא אותה העת במים וקרח, והשליך אותו בחוזקה לעבר השוטרת ספיר סאסי, בזמן שאבטחה את פעילות המעצר והעיכוב של השוטרים. מיד לאחר מכן נמלט הנאשם בחזרה לכיוון הר הבית.

כתוצאה מזריקת הטרמוקן נפגעה השוטרת ונפלה מיד על הרצפה, מעוצמת הפגיעה בראשה, שלא היה חבוש בקסדה, איבדה את הכרתה וסבלה מטשטוש ראייה, סחרחורות ובחילות, ופונתה בדחיפות לבית החולים.

תמצית טיעוני המאשימה

המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, והפנתה לסרטון אשר הוצג בבית המשפט, לגיליון הרשעותיו של הנאשם, ולהצהרת נפגעת העבירה. המאשימה ציינה כי מדובר בעבירות שנעברו בסמיכות להר הבית שהנו מקום נפיץ בזמן שהשוטרים עוסקים בפעילות שיטור. המאשימה הוסיפה עוד כי התקיפה נעשתה ללא התגרות מצד השוטרים ומתוך רצון לפגוע בשוטרת ללא מניע נראה לעין. המאשימה התייחסה לפוטנציאל הפגיעה החמור והפנתה לפגיעה שנגרמה לשוטרת ממעשים אלו. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשים ל 30 חודשי מאסר בפועל.

באשר לענישה בתוך המתחם ציינה ב"כ המאשימה, לקולא, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו במסגרת הסדר הטיעון, ושיתף פעולה עם שרות המבחן. יחד עם זאת לחומרה הציגה המאשימה לציין את עברו הפלילי, את העובדה כי שרות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית וכי צוין בתסקיר שקיים חשש להישנות העבירה, כאשר יש סיכוי של ממש שהטלת עונש תביא להרתעתו. המאשימה טענה בנוסף כי הענישה צריכה לקחת בחשבון גם את ערך הרתעת הציבור בעיקר להרתעה הבית. בסיכומו של דבר המאשימה עתרה להטלת 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית הכוללת מאסר על תנאי ארוך, קנס ופיצוי משמעותי. המאשימה הציגה פסיקה לתמיכה בטענותיה

תמצית טיעוני הסנגור

ב"כ הנאשם הסכים עם המאשימה אודות הצורך בהרתעת כל אדם העובר עבירה ואולם טען כי הרתעה אינה קשורה לכך שמדובר בהר הבית. ב"כ הנאשם ביקש לציין כי כבר בשלב המעצר הנאשם לא הכחיש את העבירה, קיבל אחריות על מעשיו, התבייש בהם ומתחרט עליהם. ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריח כשלושה חודשים, ולאחר מכן היה עצור באיזוק אלקטרוני. ב"כ הנאשם מסר כי עברו הפלילי של הנאשם ישן, הפנה לשינוי שחל במצבו המשפחתי, למצבו הכלכלי הקשה עקב תקופת מעצרו, למצבו האישי, לבעיות הרפואיות במשפחה, ולתסקיר שרות המבחן כפי שפורט בטיעוניו.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם ענישה אשר נע ממאסר מותנה ועד לשישה חודשי מאסר אשר ירצו בעבודות שירות וביקש לקבוע כי העונש המתאים הנו שלושה חודשים אותם ריצה הנאשם במסגרת מעצרו. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לאמור בתסקיר שרות המבחן וביקש לאמץ את המלצותיו לעניין הטלת עונש בעבודות שירות. ב"כ הנאשם הפנה אף הוא לפסיקה, וביקש לאבחן את הפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה ממקרהו של הנאשם.

הנאשם בדבריו התנצל על מעשיו, ופירט את מצבו האישי, ואת מצבו הכלכלי המורכב.

תמצית תסקיר שרות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר אשר תיאר את נסיבות חייו הקשות מאוד של הנאשם, מילדות, בהיבטים פיזיים, רגשיים וחינוכיים ותיאר את מצבו האישי והמשפחתי. שרות המבחן בתסקירו מסר אודות עברו הפלילי של הנאשם ואודות התהליך השיקומי החיובי אותו עבר בשנת 2014 במסגרת תיקו הפלילי מאותה עת. ובהתייחס למצבו הנוכחי של הנאשם, שרות המבחן מתרשם כי לנאשם רצון, שאיפות, יכולת וכוחות פוטנציאליים לנהל אורח חיים תקין, תוך דאגה לפרנסתו ופרנסת משפחתו. שרות המבחן מעריך עוד כי מעצרו של הנאשם למשך חודשים ארוכים המחישו לנאשם את חומרת מעשיו וכי יש לנתון זה אפקט הרתעתי. שרות המבחן פירט בתסקירו את מכלול גורמי הסיכוי והסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, ובסופו של דבר המליץ לשקול הטלת עונש מוחשי של מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא עיקרון ההלימה. על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה בהתאם למעשה העבירה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו הנם השמירה על שלומם כבודם וביטחונם האישי של גורמי אכיפת החוק ושמירה על הסדר הציבורי. בית המשפט העליון עמד על כך לא אחת באמרו "**...במדינה שומרת חוק אין להשלים עם מעשי בריונות ואלימות כנגד נציגי החוק ואוכפיו. אל מול אלימות שכזו יש להגיב באגרופ של ברזל כנגד אותם גורמים עבריינים המנסים לרמוס את שלטון החוק ולפגוע בנציגיו ואוכפיו... הדעת אינה סובלת מעשי תקיפה על נציגי החוק אשר עושים את עבודתם נאמנה למען שמירת הסדר הציבורי ובטחון הציבור. יש להוקיע מעשים בהם אדם עושה דין לעצמו ומפריע לעובדי ציבור במילוי תפקידם בכלל ולשוטרי משטרת ישראל בפרט...חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות...**" (ראו: ע"פ 9878/09, וכן ע"פ 5214/13).

מקובלים עליי דברי ב"כ המאשימה אודות החומרה שיש לייחס למעשי הנאשם ובמיוחד לאור התוצאה שנגרמה לשוטרת בדמות חבלה בראשה. חומרה יתירה יש בכך שהנאשם ברח לאחר ביצוע העבירה לכיוון מתחם הר הבית כאשר מדובר במקום נפיץ, ובמיוחד בעת ביצוע פעולות שיטור. חומרת מעשיו של הנאשם, נסיבותיהם ותוצאתם כמפורט בכתב האישום, יחד עם מדיניות הענישה, מביאים למסקנה כי אין לקבל את עמדת הסנגור ולפיה מתחם הענישה מתחיל במאסר מותנה. אני מקבל את עמדת המאשימה ולפיה המתחם יתחיל ממאסר לתקופה של 8 חודשים ואולם לטעמי המתחם יכול ויתחיל במאסר בעבודות שרות ועד למאסר לתקופה של 18 חודשים, יחד עם ענישה נלוות.

קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

הנאשם יליד 1981, נשוי ואב לשתי ילדות קטינות.

הנאשם היה עצור מאחורי סורג וברח לתקופה של כ- 3 חודשים. לאחר מכן היה עצור באיזוק אלקטרוני למשך 4 חודשים ובהמשך לכך במעצר בית. אמנם שיקולי המעצר אינם כשיקולי הענישה, ואולם אין ספק כי יש ליתן משקל משמעותי לנתונים אלו אשר יש בהם אף כדי להרתיע את הנאשם לעתיד לבוא, כפי שעמד על כך שרות המבחן בתסקירו.

יש לתת משקל לאמור בתסקיר שרות המבחן בכל הנוגע לנסיבותיו האישיות הקשות בעבר ולמורכבות מצבו בהווה.

הנאשם התנצל, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה.

אמנם לנאשם עבר פלילי ואולם עבירות האלימות האחרונות של הנאשם הינן משנת 2011, לפני למעלה מעשור שנים, וכפי שצוין לעיל הנאשם עבר תהליך שיקומי חיובי ביותר וכפי ששרות המבחן הרחיב בתסקירו. הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה מלפני כ- 5 שנים בגין שימוש בסמים לצריכה עצמית ואיננה רלוונטית לעבירות שבפני.

לאור האמור לעיל ולאחר שלא מצאתי מקום לחרוג מהמלצות שרות המבחן, אני סבור כי יש מקם את עונשו של הנאשם בסמוך לחלקו התחתון של המתחם אם כי לא בתחתיתו.

לפיכך אני דן את הנאשם לעונשים הבאים :

מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים. מתקופה זו לא תנוכה התקופה בה היה עצור מאחורי סורג וברח. המאסר ירוצה בעבודות שרות.

מאסר מותנה לתקופה של 6 חודשים וזאת למשך 3 שנים שלא יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע .

פיצוי לנפגעת העבירה בסך של 4000 ₪. לנוכח הטלת הפיצוי, היקפו, ומצבו הכלכלי של הנאשם לא הוטל קנס לחובת הנאשם.

בשל אי הטלת הקנס אני מטיל על הנאשם התחייבות בסך של 3000 ₪ וזאת למשך 3 שנים מהיום להימנע מאחת העבירות בהן הנאשם הורשע. ההתחייבות הוסברה והנאשם הבין והתחייב.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשפ"ג, 10 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים.